

Воропай Олекса Іванович

Біографія

Народився 10 жовтня 1913 року в Одесі в родині звільненого в запас армії старшого унтер-офіцера Івана Захаровича Воропаєва та його дружини Олени Остапівни. Батько був з селян Петропавловської волості Самарської губернії та повіту (історичний Жовтий клин).

1917 року батько емігрував, родина за радянських часів перебувала у списку "неблагонадійних". Мати з чотирма дітьми переїжджає до свого села Надлук.

1933 року закінчує сільськогосподарський технікум, працював агрономом на Вінниччині. Студював агрономію в Уманському сільськогосподарському інституті, проте його виключили з цього закладу на першому курсі.

1937 року починає збирати етнографічні та фольклорні матеріали.

Закінчив Московську аграрну академію (1938).

1940—1941 рр. навчався на філологічному факультеті Одеського університету.

З 1944 року в еміграції разом з дружиною Бондаренко. Перебували у таборах для переміщених осіб Авгсбург'а та Гальденбург'а.

1944 року опубліковано його перші статті — в українських журналах "Дозвілля" та "Український вісник".

1946 року подружжя поступає до Українського вільного університету.

1948 роком родина виїздить до Великої Британії, Олексій працював робітником на текстильній фабриці міста Олдем.

З 1949 року проживають в Лондоні.

Працював у бібліотеці Британського музею у Лондоні. 1957 року здобув звання доктора Слов'янської Етнології.

Входив до складу редакційної колегії журналу "Українська Думка". З 1960 року почав друкуватися в журналі "Визвольний шлях".

1961 року захистив дисертацію на звання доктора природничих наук.

Згодом працював старшим науковим співробітником слов'янського відділу Науково-технічної бібліотеки Великої Британії на Півночі Англії.

Наукову роботу продовжував і після виходу на пенсію. Помер 1989 року в Лондоні.